

DZIENNIK POLSKI

ORGAN DEMOKRATYCZNY I NARODOWY, POŚWIĘCONY SPRAWIE WOLNEJ ZJEDNOCZONEJ RPŁTEJ. — WYCHODZI CODZIENNIE O GODZ. 6-tej RANO
CENA NRU W CAŁEJ POLSCE 40 hal. PRENUMERATA 10 K. A Z PRZESYŁKĄ LUB ODNOSZENIEM 12. K. MIESIĘCZNIE.
REDAKCJA: UL. KARMELICKA L. 16. TELEFON NR 3364. — ADMINISTRACJA: UL. SZPITALNA 36. TEL. 1385.

Na powitanie Misyi Entente'y.

Messieurs, qui etez les Representants de l'Alliance victorieuse, soyez les bienvenus dans la vieille Capitale polonaise, delivree du joug autrichien!

Messieurs! Vous etiez temoins de l'enthousiasme, qui Vous a salue a Varsovie et qui Vous suit en chaque lieu de notre Patrie, remplie de l'ardent desir de Vous prouver, qu'elle voit en Vous l'appui de la liberte et de la justice. En quittant notre pays, remportez la conviction, que toute la nation vous tende la main, pour collaborer dans l'oeuvre du salut de l'humanite. Apres les souffrances sans nom, que nous avons subi, nous voulons concentrer toutes nos forces pour nous relever et guerir nos plaies. Nous esperons, que les nations genereuses de l'Entente nous tendront la main, avant tout la France, qui nous est liee par une fraterite traditionnelle, qui se manifestait tantot aux champs de batailles, que dans les affinites de la culture.

Vive la France heroique, qui nous inspire une admiration constante, dont chaque debacle passe nous a atriste comme une plaie sur notre corps. Vive l'Angleterre splendide! L'Italie, „la terra dei fiori e dell'armii, presque fraternelle pour nous et les Etats Unis, glorieux initiateurs de l'idee, qui promet le salut de l'humanite!

Gentlemen of Great Britain and the United States, representatives of the noble and strong race of Anglosaxons, who's endurance and learing surronnds the whole world and rule the sea.

Listen! We tell You that the Nation of Poland att his moment of regaining its independence demands only justice and wishes to grasp nothing else — defending only its own right to live.

Frees with frees, equals with equals are watchwords of resurrected Poland and Your watchwords — and that is why we welcome You with our whole hearts to Poland and tell You our home is Yours.

La Redaction du „Il. Dziennik Polski“.

W PRZEKŁADZIE:

Panowie, którzy przedstawicie szlachetne, laurem zwycięstwa uwienzione państwa zachodu — witajcie w starej polskiej stolicy, która zrzuciła jarzmo austriackie.

Panowie! Widzieliście w Warszawie, jak gorące są sympaty narodu polskiego dla sprawy wolności i sprawiedliwości, którą przedstawicie! Opuszczając nasz kraj, w którym byliście najmiłszymi wyczekiwanymi długo gośćmi, wynieście z sobą przekonanie, że cały naród wyciąga ku Wam rękę ku współpracy w interesie ludzkości. Naród polski strasznie ucierpiał skutkiem wojny i obcego nienawistnego jarzma. Wszystkie siły musi wyteżyć, aby dzwignąć się i zagoić swe rany. Liczy w tem na pomoc szlachetnych narodów entente'y, a przede wszystkim Francji, którą zna, którą kocha, z którą związany jest tysiącami więzami

tradycyi historycznej, dawnem braterstwem oręza i wspólnością kultury.

Niech żyje Francya! Bohaterska wspaniała Francya, ku której spoglądamy z podziwem, a której każdy cios zadany odczuwaliśmy z bólem, jak swój własny. Niech żyją potężna Anglia, Włochy, kraj tak bliski naszemu duchowi i tak kochany przez nas, i Stany Zjednoczone w gloryi słonecznej idei sprawiedliwości!

A Wy, panowie z Anglii i Stanów Zjednoczonych, przedstawiciele szlachetnej, potęż-

nej rasy Anglosaxonów, która siłą pracy wytrwałej i umiejętności rządów ogarnia świat i panuje nad morzem, wierząc, że naród polski w chwili odzyskania swego bytu państwowego, nie żąda niczego prócz sprawiedliwości, nie sięga po cudze dobro, broni tylko swych praw do życia.

Wolni z wolnymi, równi z równymi; oto hasło odradzającej się Polski. Oto Wasze hasło — dlatego jesteście u nas w swoim domu!

Redakcja „Il. Dziennika Polskiego“.

Gen. Pershing gotów jest obsadzić Berlin.

Berlin. (Tel. wł.) „Berl. Tagbl.“ otrzymuje od korespondenta w Lugano informację:

Paryskie koła wojskowe oceniają sytuację b. spokojnie. Entente'a jest zupełnie pewną swjej militarnej siły. Amerykański generał Pershing, który odbył przegląd swych wojsk nad Renem, oświadczył, że *wszystko idzie doskonale i że on gotów swój urząd policyjny rozciągnąć na Berlin.*

Tylko w Rumunii, według informacji Luigi Barzini, sytuacja daje powód do pewnych obaw.

„Secolo“ donosi z Paryża, że Wilson przekonał się już o niemożliwości, a nawet o niebezpieczeństwie pogodzenia swjej polityki idealistycznej z polityką terytorjalną sprzymierzonych. Wilson musi liczyć się z nastrojem tych państw. Na szczęście między Francją i Anglią przyszło do porozumienia w sprawie Syrii na korzyść Francji. Również co do Azji Mniejszej zwyciężyła tendencja, aby Włochom poczynić tam ustępstwa. Przedewszystkiem jednak zrozumiano, że trzeba jak najprędzej zawrzeć pokój.

Projekt państwa neutralnego dookoła Gdańska?

Kraków, 1 kwietnia. (PAT). Radio st. krakowskiej z Paryża. „Temps“ pisze w sprawie Gdańska. Rządy sojusznicze i sprzymierzone postanowiły już przejść do porządku dziennego nad zarzutami niemieckimi i w razie potrzeby poprzeć wylądowanie wojsk polskich siłą.

PRZEDSIĘWZIĘCIE TO NIE BĘDZIE

MIAŁO ZNACZENIA DLA PRZYŁĄCZENIA OSTATECZNEGO GDAŃSKA DO POLSKI. W sprawie dotyczącej granic Polski, rządy zdają się skłaniać

DO UTWORZENIA NAOKOŁO GDAŃSKA PAŃSTWA NEUTRALNEGO, aby uniknąć przyłączenia tej części wybrzeża już to do Niemiec, już to do Polski.

Ostry kryzys na konferencji pokojowej w Paryżu.

PRASA FRANCUSKA PRZECIW POLITYCE LLOYD GEORGE'A I WILSONA. — PRZENIESIENIE OBRAD NA „TEREN AMERYKAŃSKI“.

(Od koresp. „Il. Dziennika Pol.“ w Paryżu).

W przededniu definitywnych rozstrzygnięć, które obecnie w Paryżu się przygotowują, a które w dniu 3 kwietnia będą Niemcom w Spa podane do wiadomości, zwracamy uwagę Czytelników na poniższe korespondencje z Paryża, jedną z daty 26 marca, drugą z 28 marca, które za pośrednictwem kuryera paryskiego otrzymaliśmy dnia 31 marca.

W korespondencyach tych znajdują Czytelnicy obraz skomplikowanej sytuacji, nakreślony zwięźle przez osobę, która ma sposobność zbliżać się do działającego sprężynom.

Paryż, 26 marca.

Praca Konferencji pokojowej przebywa bardzo ostry kryzys, którego rozwiązaniu cała prasa paryska poświęca swe szpalty.

Sytuacja może być streszczona w następujący sposób: Z powodu systematycznych ataków przeciwko polityce prez. Wilsona i Lloyd George'a ze strony oficjalnej prasy paryskiej, której informacja nabierała oficjalnej wagi ze względu na cenzurę, prez. Wilson i Lloyd George zaproponowali przeniesienie posiedzeń konferencji do innego miasta. Jako pierwszy rezultat ich propozycji należy uważać posiedzenie 4 przedstawicieli u prez. Wilsona, jest to do pewnego stopnia „teren amerykański“, zgodnie z pojęciami prawa międzynarodowego. Skądinąd akcja parlamentarna francuska systematycznie się rozwija i wcałości będzie skierowana ku obaleniu gabinetu, a w każdym razie ministerstwa spraw zagranicznych i finansów.

Skład papieru i galanterii Michał Słomiany, Kraków, Sławkowska 24. (Dom X. X. Emerytów).
Pocztówki artystyczne — papiery listowe — Albumy i ramki na fotografie — Pamiątniki — Lustra — Szachy (169)

Bilety wizytowe, Zawiadomienia ślubne. — Nakładem firmy: Pocztówki z podobizna Gen. Hallera.

Nie „Rada Dziesięciu“, lecz „Rada Czterech“.

PRZY ZAMKNIĘTYCH ŚCIŚLE DRZWIACH. — CENZUROWANIE PRASY. — DLA PRZYCHYLNNY JEST POLSCE?

Burza w prasie przeciw Lloydowi George'owi ucicha, ale jeszcze od czasu do czasu słychać echa gromów. Jak wiadomo, powstała ona z tego powodu, że Lloyd George wystąpił przeciw oddaniu Poissce Gdańska i „korytarza“ (docierającego do morza) a to pod tym pozorem, że Polska miałaby „za dużo Niemców“ w swych granicach. Mówił o milionie, czy o 1,800.000, czy o 2 milionach czy wreszcie o 3 milionach. Różnie te cyfry podają dzienniki, ale żadno z pism nie zestawilo, ilu będzie Niemców np. w Czechach. Trzeba przyznać, że pisma francuskie wzięły Polskę silnie w obronę. Rozeszła się przytem pogłoska, że kiedy Lloyd George miał się powołać na zasady Wilsona, ten odparł, że jest przeciwnego zdania i sądzi, że Polska powinna być silną. Następnego dnia Lloyd George wpadł w wielki gniew i wypowiedział parę gorzkich słów pod adresem „nieudzielników“ ludzi, zażądał dochodzenia, skąd do prasy dostały się sprawy tajemne. Swobodę prasy francuskiej ukrócono i zjawily się znów w dziennikach ocenzurowane białe plamy; mówiono sobie jednak na ucho, że atak prasy francuskiej na Lloyd George'a nie był źle widziany przez rząd francuski.

Lloyd George wpadł wówczas na nowy pomysł i powiedział, że z powodu ataków nań prasy francuskiej pragnąłby przenieść obrady na terytorium neutralne. Zadecydowano ostatecznie, że warunki pokoju będzie się układać w gronie szczuplejszym; zamiast „Rady Dziesięciu“ — utworzyła się „Rada Czterech“ tj. Wilson, Lloyd George, Clemenceau i Orlando. Czwórka ta obraduje na grun-

A więc d. 3 kwietnia p. Erzberger usłyszy w Spaa z usi marsz. Focha ostateczną decyzję w sprawie przejazdu armii Hallera.

Berlin, 31 marca. (Tel. wł.) Biuro Wolffa donosi: Na odpowiedź niemiecką w sprawie lądowania wojsk polskich w Gdańsku polecił marszałek Foch, aby jego zastępca w Spaa, generał Nudant, wręczył Niemcom następującą notę: „Notę z 28 marca, 1919 przesłałem marsz. Fochowi, który ją przedstawił pod rozważenie sprzymierzonych rządów. Zwróciłem jego szczególniejszą uwagę na zdanie wspomnianej noty: Rząd niemiecki po wyczerpującem badaniu nie może wziąć odpowiedzialności za wyładowanie wojsk polskich w Gdańsku, które bez odpowiednich gwarancji musiałoby wywołać wojnę domową we własnym kraju.

Marszałek Foch wysłał 29 marca b. r. następujący telegram:

Z wczorajszej niewoli.

(Ciąg dalszy).

I właśnie w tem widzę trudność, by można było tak „za jednym zamachem“ przemienić niewolników w ludzi, jeżeli tak wolno się wyrazić, wolnych w sobie. Co więcej, znam niepokojące wrażenie, że wielu z nas, jak w niewoli się zrodziło, tak i w niewoli umrze, nie mając sił do wydobywania się z tego fatalnego bagna. Taki to już tragizm ich życia. Serwilizm zrobił z wielu fagasów i służalców obcego głupstwa, zaćmił w nich zdrowe patrzenie na rzeczy.

Oto jeden z licznych — na nieszczęście — przykładów. Książka-podrecznik dla abiturjentów gimnazyów galicyjskich. „Pytania poglądowe z dziejów monarchii austro-węgierskiej“. Ułożył i myślał przewodnią i tablicami genealogicznymi opatrzył Feliks Gątkiewicz. Przedruk prawnie zastrzeżony. Nakładem autora — Kraków 1916. Mniejsza o wartość merytoryczną tych odpowiedzi na pytania, pomijam również polszczyznę tej książki, chodzi mi tylko o „myśl przewodnią“. Treść tej książki nudna i jałowa, jak cała historia Habsburgów, w dodatku prze-

cie „neutralnym“ bo raz w pokoju Wilsona, to znów Lloyd George'a.

To odcięcie się od świata i prasy wywołało tu i ówdzie niezadowolenie. I tak kwaśną minę pokazuje Japonia, że nie bierze udziału w tej naradzie. Oburzona jest także wogóle prasa, nie mogąc swym czytelnikom podać o konferencji nic ciekawego, bo zastrzeżono ścisłą poufność.

Świeżo zaczęły znów Lloyd George'a, „Times“, robiąc docinki pod jego adresem i radząc, by mężowie stanu „mieli mniej wrażliwy naskórek“.

Oburza się także prasa francuska niemają na to, że zawsze czegoś więcej, niż ona, dowie się prasa angielska i amerykańska.

Cała ta burza jednak trochę przycichła na wieść o rewolucji bolszewickiej w Budapeszcie. Nie bierze się jej samej tak bardzo na seryo, jak raczej tę okoliczność, że za tym przykładem może pójść Wiedeń i Berlin.

Dlaczego Lloyd George jest mniej przychylny Polsce? Jedni mówią, że żołnierzy angielski nie ma wielkiej ochoty do dalszej wojny, a zwłaszcza warstwa robotnicza, która obecnie w Anglii się burzy. Drugi przypominają, że Anglia zawsze po zwycięstwie pierwsza jednała się z pokonanym wrogiem i dziś, w myśl tradycji, ona z mocarstw koalicyjnych najwięcej ratuje interesy Niemiec, które jako potęga morską przestały być dla niej niebezpieczne. Inni mówią, że zbyt wyraźny katolicki charakter Polski razi protestantów angielskich, inni wreszcie sądzą, że wchodzi tu w grę wpływ kół żydowskich, w części nam niechętnych. m. d.

„Osobiście dam w Spaa wszelkie wyjaśnienia i wszelkie żądane gwarancje niemieckim pełnomocnikom. Spotkanie się nastąpi 3 kwietnia, chyba, że zaszłyby przeszkody nieprzewidywalne. Uprasza się zarówno odpowiedź rządu niemieckiego, jak i nazwisko wyznaczonego pełnomocnika niemieckiego podać jak najprędzej. Podpisano: Nudant“.

Rząd niemiecki 30 marca postanowił wysłać do Spaa, jako pełnomocnika, mogącego przyjąć od marszałka Focha wyjaśnienia i gwarancje ministra Erzbergera, przewodniczącego niem. komisji dla zawieszenia broni.

Rząd niemiecki wysłał to postanowienie w formie następującej noty do marszałka Focha: „Ministerstwo wyznaczyło jako pełno-

prowadzona tak tendencyjnie, po austriacku, że aż wstyd, że to te Pytania obkładała młodzież szkół galicyjskich na egzamin maturalny, a jeszcze większy wstyd, że te Pytania napisał Polak, nauczyciel szkół polskich w Krakowie, autor kilku broszur (między innymi „Pytań z historii powszechnej“, „W 60 rocznicę panowania Cesarza Franciszka Józefa I.“ itd.).

Potrąmy pokrótce te „pytania“, których z odpowiedziami jest 140.

Pytanie 1. Znaczenie Austrii w dziejach, tak się zaczyna: „Piękne i pouczające są dzieje Monarchii Austro-Węgierskiej, którą stworzyłoby należało, gdyby jej nie było, jak słusznie twierdzą historycy, albowiem w szczytnym słowa znaczeniu posłannictwo dziejowe spełniała i spełnia. Czyny i dzieła, które te dzieje spłoty, piękne są i szlachetne; w pojęciu i w środkach, umowach, związkach familijnych. „Rella garant alii, Tu felix Austria nube“, niechaj inni wojują, Tyś w małżeństwach szczęsną Austro, nie jest paradoksem, ani pustym frazesem, lecz maksymą historyczną, na niezwróconej opartą prawdzie“. A nieco niżej mowa o posłannictwie austriackim, którego pierwszą częścią jest ewolucja dziejowa od monarchii wschodniej przez księstwo,

mocnika przewodniczącego niemieckiej komisji dla zawieszenia broni, ministra Erzbergera, który rano 3 kwietnia stanie do dyspozycji w Spaa celem przeprowadzenia żądanych rokowań i będzie miał potrzebne pełnomocnictwa“.

Specjalny korespondent

„New York Herald“a — Mr. C. Mackenzie.
o walkach pod Lwowem.

Z numeru „New York Herald“a z 25 marca, a więc stosunkowo bardzo świeżej daty, (edycja paryska) wyjmujemy interesującą depeszę p. Mackenzie o liczebnym stosunku sił polskich do ukraińskich pod Lwowem, o świetnym duchu młodych wojsk polskich, o ich szalonej odwadze — i o sytuacji, która jest na razie sytuacją bez wyjścia:

„...Cała akcja na froncie lwowskim uwięzła w punkcie bez wyjścia (at an impasse), a to pomimo faktu, że Ukraińcy licząc 50 tysięcy żołnierzy dwukrotnie przewyższają siły polskie i mają nad nimi bezwzględną przewagę pod względem zasobów, armat, broni, amunicji i wszelakiego materiału wojennego. Słabą stroną pozycji Ukraińskiej stanowi jednak okoliczność, że do akcji zaczepnej mogą używać tylko części swoich wojsk bo wśród żołnierzy wzmagają się rozsprzężenie z powodu nie dotrzymania przez Petlurę daleko idących obietnic, szczególnie w kierunku rozdziału ziemi, obietnic, któremi kaptował sobie swoją na pół bolszewicką armię.

DOSKONAŁY DUCH WOJSKA.

Skutek tego jest taki, że Polacy, mając siły o połowę mniejsze od Ukraińców, osiągają co najmniej takie same rezultaty, jak ich przeciwnicy, albowiem całe wojsko polskie, o ile można sądzić, ożywione jest nadzwyczajnie dobrym duchem (spirit exceptionally fine). Zarówno oficerowie jak prości żołnierze okazują zapał i entuzjazm jakiego każda armia mogłaby im pozazdrościć.

Męstwo i cierpliwość rannych godne są także podziwu. Pamiętam dobrze odwiedzin w dwu wielkich szpitalach wojskowych w Przemyślu. Wiatr mroźny ziębił wówczas do szpiku kości, a szpitale były przeważnie nieopalone. Prześcieradła i kołdry były tylko dla ciężko rannych, a pacjenci, których rany były niejednokrotnie zabandażowane tylko paskami papieru gazetowego, leżeli nieosłonięci albo okryci płaszczami; lecz nie skarżyli się ani słowem, ani wvrazem twarzy lub oczu.

RANNI W PIERSI.

Widziałem znaczną część żołnierzy rannych od kul karabinowych powyżej pasa, co świadczy, że armię polską charakteryzuje ta

arcyksięstwo, cesarstwo aż do monarchii austro-węgierskiej. „O drugiej części, która się tyczy rozwoju ludów, w granicach państwa skupionych, we wszelkich kierunkach, tj. etycznym, kulturalnym, materialnym itd., jaki wydały sąd badania i żywe świadectwa? Tylko dodatni w wysokim stopniu“, bo przecież Austro — jak autor wyjaśnia — „odziedziczoną kulturę pielęgnuje, rozwija, udoskonala, wprowadza wszelkie wynalazki, kroczy w szeregu pierwszych cywilizowanych państw, dba o zdrowie duchowe, moralne, intelektualne, fizyczne ludów, zezwoliła na swobodny rozwój języka, literatury, ideałów narodowych, byle się kolidowały z ustawami, nie godziły wrogo na ideę, na całość, na byt państwa. Ludy monarchii mimo ogromnych różnic etnicznych, wyznaniowych, tworzą spójnię, jedność, natchnioną szacunkiem i przywiązaniem do monarchii i dynastji.“ Przecież to wierutne brednie.

Lecz nie na tem koniec. „Polska ratowała Austroję w opresji 1620 i 1683, Austroja pragnęła uchylić rozbiór, Konstytucję 3 Maja, dzieło wysokiej kultury i zmysłu politycznego, uznała i integralność państwa ślubowała bronić“.

(C. d. n.)

Jędrzej Cierniak.

sama brawura w ataku, jaką odznaczały się najlepsze pułki francuskie, angielskie i amerykańskie, gdy w pierwszych tygodniach swojej bojowej praktyki szły szturmem, nie szukając osłon, na karabiny maszynowe niemieckie.

Oczywiście tłumaczyć sobie to należy nadzwyczajną młodością polskiej armii. Zanim przyjechałem do Polski myślałem, że niema na świecie bardziej chłopięcej armii, jak ta, którą Ameryka z początku przysłała na kontynent. Obecnie jednak gorąco pragnąłbym aby pod Buckingham Palace albo przez Fifth Avenue lub na Champs Elysees mogła się odbyć parada jednego z pułków, złożonych z żołnierzy, walczących obecnie pod Lwowem. Widziałem na własne oczy idących na linię bojową, chłopców mało co wyższych od karabinu, który dźwigali, i którzy żadną miarą nie mogli liczyć więcej jak 13 i 14 lat.

ENTUZJAZM PRZECIW LICZEBNEJ PRZEWADZE.

Duch, jaki ożywia tę młodzież, przyczynia się w znacznej mierze do skutecznego odpierania sił Petlury, przeważających liczbą i materjalnymi zasobami. Niemniej sytuacja ugrzęzła w martwym punkcie, a walki trwają dzień i noc bez przerwy na przestrzeni 90 km. po obu stronach toru kolejowego, łączącego Przemyśl z Lwowem. Lwów ciągle jeszcze oblegany cierpi wiele od ukraińskich pocisków, głodu i tyfusu.

Opisywałem już w poprzedniej depeście, w jaki sposób odbywa się akcja, celem oswobodzenia miasta. Polacy mają dziesięć pociągów pancernych, każdy złożony z sześciu wagonów, które ustawicznie patrolują i starają się naprawić tor uszkodzony i wywalczyć komunikację z miastem. Ukraińcy przeciwdziałają przeważnie ogniem artylerii polowej i karabinów maszynowych na pancernych automobilach.

NIC DECYDUJĄCEGO.

Ale żaden decydujący zwrot nie nastąpił i nie zdaje się, aby rychło mógł nastąpić. — Nawet gdy się Polakom powiedzie naprawić tor i dać Lwowu odsiecz, sukces ten będzie najprawdopodobniej tylko czasowy, bo Ukraińcy mogą stosunkowo łatwo znowu przeciąć tor kolejowy i stworzyć mniej więcej tę samą sytuację.

Polacy spodziewają się ukończenia wojny we Wschodniej Galicyi dzięki powołaniu no-

wej armii z rekrutów w wieku od 18-23 lat. których teraz powołano pod sztandary. Jeżeli ta armia, po wyćwiczeniu, będzie mogła być wykwapowana, prawdopodobnie nastąpi generalna ofenzywa na całym froncie między Bugiem a Sanem celem wyparcia Ukraińców z całego terytorium. Ale taka akcja należy do przyszłości — a tymczasem stały

napływ rannych naprzód do Przemyśla, a stamtąd po dwudziestodwu godzinnej jeździe koleją do źle zaopatrzonych szpitalów warszawskich będzie oświadczył o nieustannej dzikości walki o jeden z utraconych skarbów Austrii. (Korespondent ma tu na myśli kopalnię nafty).

Reforma agrarna.

Warszawa, 30 marca.

W komitecie rolnej Sejmu nastąpiło odczytanie projektu reformy rolnej w opracowaniu ministra roln. p. Janickiego.

Celem reformy rolnej ma być — jak zaznacza projekt — ekonomiczne i kulturalne podniesienie ludu wiejskiego. Sposobem do tego celu prowadzącym jest:

a) sprawiedliwe dla ludności wiejskiej, a korzystne dla ogółu obywateli unormowanie stanu posiadania ziemi.

b) naprawa zaniedbanego ustroju i struktury niektórych gospodarstw,

c) pomoc państwowa w kierunku podniesienia techniki gospodarczej i oświaty narodowej.

Reforma rolna winna zatem oprzeć się na następujących zasadach:

ad A. 1. Za zasadę uznać należy posiadanie ziemi przez osoby, posiadające teoretyczne lub praktyczne przygotowanie. Nie wyłącza to jednakże użytkownika ziemi w drodze dzierżawy. 2. Reforma rolna winna zapewnić maksimum produkcji, tak ważnej dla wyżywienia ogółu mieszkańców kraju. 3. Państwo posiadać winno prawo własności ziemi dla tworzenia gospodarstw wzorowych. 4. Państwo musi dbać, aby lud wiejski mógł ziemię dzierżawić pod korzystnymi warunkami, a sprzedawca otrzymywał odszkodowanie słusze i sprawiedliwe. 5. Uznaje się potrzebę utrzymania gospodarstw rolnych różnej wielkości. 6. Zapas ziemi potrzebnej dla celów wewn. kolonizacji czerpać należy w drodze dobrowolnego zaoferowania ziemi do sprzedaży. 7. Do parcelacji przymusowej przeznaczone są: a) obszary rolne obcych dynastji, b) ziemia, której posiadanie oparte jest na specjalnym przywileju (majoraty), c) dobra podduszowne, dotąd nierozparcelowane, d) własność ziemską obcokrajowców,

e) ziemia nabyta w ciągu wojny z zysków wojennych, f) majątki nieeksploatowane od lat 15, g) majątności, przekraczające ustanowić się mające maksimum posiadania dla gospodarstw folwarczych, h) z uzyskanego tą drogą zapasu ziemi zaopatrzeni być winni w ziemię bezrolni, małorolni i żołnierze wracający z wojny, i) ustanawia się niepodzielność drobnych jednostek rolnych, j) państwo ma prawo tworzenia gospodarstw wzorow. (fermy), k) lasy i ich eksploatacja przechodzą pod zarząd władz państwowych.

Organem wykonawczym dla zamierzonej reformy rolnej będzie odrębny urząd kolonizacyjny dla kolonizacji i parcelacji, pracujący przy pomocy innych urzędów państwowych.

Zaraz po posiedzeniu Sejmu zebrały się wszystkie kluby sejmowe dla rozpatrzenia projektu ministra Janickiego. Klub ludowy Witosowców i Thuguttowców odbył posiedzenie wspólne.

Prof. dr. Sł Grabski o sprawie rolnej.

W „Kuryerze Warszaw.“ ukazały się uwagi dra posła Grabskiego wygłoszone wobec dziennikarzy w kuloarach sejmu.

Przytaczamy je, zaznaczając, że dr. Grabski w liście do redakcyi nazajutrz oświadczył, że nie wszystkie jego poglądy zostały wiernie oddane i że wobec tego nie może za całokształt wywodów przyjąć odpowiedzialności:

Jeśli się mówi o reformach, to ja i Klub mój mamy na myśli twórczą, ustawodawczą pracę, a nie targi z bolszewikami. Chcemy stworzyć silny i zdrowy organizm społeczny i pójdziemy na wszelkie reformy, które istotnie do tego zmierzają. Z tej drogi nie ustą-

„Drugi rząd“.

„Ten komitet paryski jest złożony z ludzi, a więc ludzi utomionych, jak my wszyscy, i jeśli tam ktoś pobłądził, to go krytykować można, ale samej instytucji nie tępić nie wolno, choćby dlatego, że spełniła ona, i to sumiennie, swoje historyczne zadanie.

„Dziś komitet narodowy, a mogło to być śmieiej powiedzieć, że sam byłem jego członkiem, nie ma racji bytu. Mamy już sejm, mamy już rząd. Na drugi rząd nie ma miejsca. Tam może być tylko instytucja, kontrolowana przez rząd pod rozkazami sejmu.“

Z mowy prez. min. Paderewskiego w sejmie.

Temi słowami odpowiedział Paderewski w sejmie polskim na mowę posła Daszyńskiego będącą jakby ostatnią strofą tego poematu nienawści, który podczas wojny śpiewany był na wszystkich gościach Polski i na wszystkich manowcach wiodących na zachód, przez emigransów „Enkaenu“, agentów poleko-pruskiego przymierza. Był to krzyk i syk i zgrzyt, mający skompromitować „Komitet paryski“ w oczach własnych rodaków i obcych narodów, a obliczany na to, aby najszlachetniejsze serca i najtęższe umysły Polski steroryzować, zniechęcić, obezwładnić.

„Najmiej ententy! Jurgieltnicy Francji i Anglii! Utrzymankowie obcych rządów!“ — oto, co mówiono i piono podczas wojny, przypominając czasy Katarzyny i Targowicę w Polsce. A dziś jeszcze te same echa. Pan Daszyński mówił o pożyczkach, zaciąganych przez panów i hrabiów z Komitetu paryskiego u

Francji i śle zatrute podejrzenia w stronę tych, którzy Polskę ratowali przed przepaścią niemiecką, którzy przewidzieli wszystko i wszystko dla niej poświęcili, którzy niezrażeni zbrodniczą i niemal odpowiedzią Steczkowskiego i jego przyjacielów politycznych na proklamację niepodległości i zjednoczenia polskiego przez ententę, przetrwali usque ad finem, salwując w najtrudniejszej sytuacji linię jedynej polityki, wiodącej Polskę do wielkości.

I trzeba było dopiero piorunowych słów Paderewskiego, który te „pożyczki“, jak order „virtuti civili“ przypiął do piersi „Komitetu paryskiego“, wołając z dumą płomienną, że „nie jeden ale trzech ludzi wystawiało weksle, sprzedawało klejnoty rodzinne i oddawało wszystko, o miabo“ — trzeba było urzędowej deklaracji z wyżyn trybuny sejmowej, z ust najczystszych i najofiarniejszych patrioty i prezydenta ministrów, aby może na czas dłuższy odebrać odwagę tej syczącej dziś jeszcze nienawści, która zmuszona do kapitulacji politycznej, chciałaby przynajmniej zatruc swym jadem tryumf przeciwników.

Tak! pożyczali! Gdy już nie było nic do zastawienia ani do sprzedania dla pożytku sprawy polskiej, wystawili weksle z trzema podpisaniami rządów Francji i Anglii. Aby mógł wytrwać, pracować, czuwać i doprowadzić do zwycięstwa Polskę!

A gdy wielka misja już spełniona i cel osiągnięty, gdy wróg odwieczny powalony i przymierze Polsk z Zachodem sankcyonowane jednomyślną wolą izby poselskiej, Komitet paryski opuszcza, musi opuścić swą wielką placówkę. Rola jego skończona. „Na drugi rząd nie ma już miejsca“. Tam, gdzie był komitet, stanie ambasada polska „pod kontrolą rządu pod rozkazami sejmu“.

Francya wręczyła już buławę marszałkowskie swym Joffrom i Fochom, a za miesiąc lub dwa, gdy przycichnie wrzawa konferencji paryskiej i na drzwiach „sali Zegarowej“ anioł pokoju wypisze słowo cudowne „Pax“, wszystkie narody Zachodu wniosą do swych Panteonów tych bohaterów bez szabli, którzy byli mózgiem, energią i wolą wielkiej przebudowy świata, wielkiego renesansu Europy, wielkiego wyzwolenia ludów.

Nie wiem, czy na pomniku międzynarodowym, który ma być apoteozą wszystkich geniuszów Zachodu, znajdzie się miejsce dla Polski, ale wiem, że gdy przyjdzie u nas „dzień chwały“, cała ziemia Piastowska rozmodli się błogostwem dla ludzi „drugiego rządu“ którzy wprawdzie nie potrzebowali prostować dróg swego narodu, bo on był zawsze z nimi i w nich, lecz prostować musieli drogi tych, którzy wróg do rządów powołał lub wprzął do swego rydwanu.

Przyjdzie dzień chwały. Nie oni się o niego upomną, lecz my upomniemy się za nich.

Przyjdzie dzień chwały. Za ich mękę i trud, za ich mądrość i wolę niezłomną, — za kamień i ślinę, miotane przeciw wielkim pracownikom ojczyzny, — za „drugi rząd“, który kładł fundamenty pod gmach potęgi i wolności narodowej, gdy nmi na lotnych piaskach budować chcieli lepianki, — za „weksle paryskie“ i klejnoty lombardowane dla zbawienia Polski, ten dzień będzie dniem „Komitetu narodowego“.

Czekamy na nich. Na ścieżaj wrota otwarte. I choćby to się podobać nie miało panom Perlom, Feldmanom, Diamantom i Daszyńskim, dla wielkich obywateli każde miasto i każda wieś polska ma honorowe obywatelstwo.

(„Kuryer Warszawski“).

W. R.

pimy. Zaraz u progu działalności sejmowej daliśmy wyraźnie do zrozumienia wielkiej własności, że nie mamy zamiaru, bo nie mamy takiego interesu, aby ją kokietować, lecz z drugiej strony — nie uczynimy nic dla demagogii, gdyż każde ustępstwo czyni tego rodzaju zasadniczego przeciwnika, co bolszewizm, silniejszym.

Jeśli okaże się potrzeba podziału wielkiej własności pomiędzy bezrolnych i małorolnych uczynimy to z całym spokojem.

Zasadniczo stoimy na tem stanowisku, że większość ziemi powinna przejść w ręce zamężnego chłopkiego stanu, a większość wytwórczości kraju — w ręce drobnego przedsiębiorcy, przyczem szerokie pole rozwoju chcielibyśmy otworzyć przed kooperatywnymi.

Przyszłość Rzeczypospolitej i jej siła moralistyczna zależy od spójności wewnętrznej polskiego organizmu społecznego. Organizm ten jest dziś chory. Istnieją w nim silnie zarysowane kraciowości. Mimo instytucji demokratycznych, Polska dzieli się ciągle jeszcze na „panów“ i „lud“. Istotny postęp społeczny Polski wymaga nieodzownie, aby warstwą naczelną w Polsce stała się warstwa średnia, zdolna do jaknajsilniejszej ekspansji i gospodarczej i kulturalnej. To też nie ustaniemy w pracy, aby na tę drogę skierować od pierwszej chwili ewolucję społeczną Polski, aby ochronić ją przed nadmierem rozdrobnieniem gruntów w myśl hasła skrajnej demagogii, jak i przed zakusami konserwatywnymi wstrzymaniami jakiem odczepnem reformy agrarnej. Nie dopuścimy, aby ta reforma rolna, która ma być zwrotnym punktem w naszym postępie społecznym, była rozstrzygnięta z punktu widzenia tej czy innej klasy, albo też lichym kompromisem między reakcją a demagogią. Jedynie uprawniony punkt widzenia w tej sprawie — to punkt widzenia państwowy. Przypomnę tutaj słowa Staszica z „Ostatnich przestroż dla Polski“: „Nie uratuje Polskę konstytucja połamana“.

Mając tę dewizę przed oczyma, nie damy się też zepchnąć ani na prawicę ani na lewicę. Pamiętamy bowiem, że nie mamy do przeżycia jakiegos jednego roku z wielu szarych lat pracy sejmowej, lecz w ciągu tego roku musimy stworzyć silne i pewne fundamenty państwa polskiego“.

Echa z Paryża i Londynu.

SMUTNY PARYŻ.

Obcy, przybywający do Paryża zgodnie lamentują, że Paryż jest smutny! Korespondent „Daily Mail“ pisze: Paryż jest zachmurzony, zgorzkniały, neurasteniczny; niema przyjęć, niema balów, niema festynów, niema rozrywek. Co się stało Paryżowi? Kronikarz „Le Journal“ odpowiada na to swemu koledze: „Prawda! Paryż istotnie nie jest wesoły w tym momencie. Ale cokolwiek winy ponoszą w tym sami p. t. obcy goście. Mam na myśli dyplomatów z quai d'Orsay (min. spraw zagr.) Nigdy jeszcze świat nie widział tak poważnych dyplomatów! Nigdy jeszcze nie było kongresu tak dostojnego! Nawet młodzi attaches, nawet najmłodszy sekretarze, zerwali, zdaje się z tradycjami swego zawodu i poruszają się zwolna, sztywnie i uroczyście.

„Ale stwierdziwszy ten fakt — ciągnie dalej kronikarz „Le Journal“ — przyznajmy, że Paryż nie świeci przykładem dobrego humoru. Można wprawdzie znaleźć kilka przybytków zabawy, ale są one zrzadka rozsiane i niema w nich wcale zabawy: bo nie każdy znajduje nadzwyczajną przyjemność w picciu szampana, za dwa luidony butelka, i przyglądaniu się parom tańczącym nieszczone tango“.

Wszystkie dzienniki paryskie jednak w zgodnym chórze żalą się na utrudnienia policyjne, na wczesną godzinę policyjną (w Paryżu g. 9. m. 30 wieczorem). Dlaczego kawiarnie i restauracje paryskie nie mają przynajmniej tyle swobody, co piwiarnie w Kolonii, Moguncyi i innych miastach niemieckich? pyta kronikarz. Chodzi o zaoszczędzenie węgla i światła? Czyż ludzie, którzy pozostają w domu, nie palą w

piecach i nie oświetlają mieszkania? Z tego punktu widzenia lokale publiczne bodaj reprezentują najoszczędniejszy z kolektywizmów...

A czemuż zabram a się w tych lokalach muzycznych, która przeciw rozpędza czarne myśli? W Brukseli jest osiemdziesiąt lokalów publicznych z muzyką, Paryżu jeden. Wolność dla Armeni! — bardzo dobrze, ale wolności trzeba i dla Montmartre!

Trzeba również zakrzętać się koło zebrań i balików towarzyskich. Tyło jest przecie młodych pań na wydaniu, którym potrzeba męża. Panowie, proszę angażować do kadryla! Niech żyje walczyk familijny!

Nie mówiąc już o tem, że bal przysparza ludziom więcej zarobku niż zebranie moralistów, a noco paryskie mogą niejedno naprawić...

W tę żartobliwą dyskusję kronikarz poważnego „Tempsa“ wniósł poważną nutę.

I on przyznaje, że różne surowo zarządzenia policyjne nie mają już sensu, domaga się przywrócenia orkiestr w lokalach publicznych, podjęcia wyścigów etc. Wogóle rząd powinien już ludziom dać swobodę, aby wrócili do normalnego trybu życia i mogli bawić się, jeżeli taką jest ich wola.

„Ale zarazem stwierdzić należy, że wielkiej ochoty po temu nie mamy i nie grozi niebezpieczeństwo nadużycia swobody. Słychać głosy: Jak to się dzieje, że naród zwycięski nie okazuje większej radości? Niektórzy myślą, że upoimy się naszym zwycięstwem... Prawdą zaś jest, że cieszymy się bardzo z wygranej, ale podobnie jak ktoś cieszy się, że uszedł śmierci grożącej mu skutkiem katastrofy lub strasznej choroby. Francja żyje, ale jest zraniona: straciła około półtora miliona swych synów, wybranych z pośród najlepszych, najmłodszych i

najdzielniejszych. Pozatem jej straty materialne są olbrzymie i tylko bardzo powoli da się je powetować. Żalobie tragicznej przydaje go ryczy mnóstwo drobnych codziennych utrudnień nieraz bardzo przykrych. W życiu codziennym panuje straszna drożyzna; podatki są ciężkie, a system fiskalny urąga wszelkiej krytyce: więc jakże tu wychodzić wieczorami, jadać obiady w restauracji, tańczyć i bawić się, gdy się z góry wie, że w nocy za żadną cenę nie znajdzie się dorożki i trzeba piechotą wracać do domu w śniegu lub deszczu! Nawet gdyby człowiek z zasady chciał otrząsnąć się z melancholii i w imię systemu pragnął się zabawić, chęci jego rozbiłyby się o szkopuł niewygód materialnych, które są bezpośrednimi następstwami wojny“.

„Ta wojna haniębna zatrula cały świat. Nędznicy niemieccy zniszczyli na długo radość i słodycz życia. Nie może być inaczej, w warunkach wojny nowożytnej, jeżeli zwycięzcy są istoty ludzkie, którym nie obce są skrupuły honoru i wrażliwość serca. Gdyby Niemcy tryumfowali, tryumf ich manifestowałby się w sposób huczny, dzięki rabunkom i orgii brutalnej. Chodź ponieśli klęskę, a myślą zaraz o wesołej zabawie, skoro tylko świta im nadzieja, że potrafią wykręcić się od części sprawiedliwej a surowej kary, na jaką zasłużyli. Pod tym względem oni mocniejsi są od nas. Ale mimo to nie chcielibyśmy zamienić się z nimi“.

Tak myślą, tak czują, tak piszą w Paryżu, w tych — jak Niemcy go nazywali — Babilonie nad Sekwaną, stolicy (według Niemców) lekkomyślnej i zwyrodniałej Francji. A te niemieckie fałszy, absurda i oszczerstwa powtarzają u nas tyle lat bezkrytycznie!

Europa w walce z bolszewikami.

FRANCUZI JUŻ SIĘ BIJĄ Z WĘGRAMI.

Wiedeń, 1 kwietnia. (PAT). „N. Fr. Presse“ donosi: Wedle telegramów otrzymanych przez „Corriere della Sera“ z Węgier przyszło do pierwszych starć między wojskami francuskimi a węgierskimi.

JEDNOLITY FRONT PRZECIW BOLSZEWIKOM.

Wiedeń, 1 kwietnia. (PAT). „N. Fr. Presse“ donosi z Payza: Matin przynosi informację, że przewidziane jest rozszerzenie pełnomocnictw generała Mangina na armie polską, aby w ten sposób stworzyć jednolity front pod jednolitą komendą od morza Bałtyckiego do morza Czarnego.

Kraków, 1 kwietnia. (PAT). Radio st. krakowskiej z Paryża. „Temps“ ogłasza następującą informację. Rząd rumuński zażądał współpracownictwa generała francuskiego, który mógłby dowodzić ewentualnie całym frontem przeciwko bolszewikom. Generał Mangin zda się być przeznaczonym do wypełnienia tej misji w stosunku do armii rumuńskiej. Z drugiej strony jak to jest już wiadomem generał Henrys wyjeżdża do Warszawy aby pracować nad organizacją armii polskiej.

WŁOSI PRZECIW BOLSZEWIKOM.

Wiedeń, 1 kwietnia. (PAT). „N. Fr. Presse“ donosi z Berlina: Depesza iskrowa otrzymana przez Biuro Reutersa z Wiednia powiada, że wojska włoskie wkroczyły do Raab, i że oddział 7000 żołnierzy obsadził Preszburg

POMOC ENTENTY DLA RUMUNII I DLA POLSKI.

Paryż, 30 marca. (Tel. wł.) Agencja Havasa podaje, że konferencje Rady Czterech trwają w dalszym ciągu. Wynik obrad osłonięty jest tajemnicą.

Zdaje się jednak pewnem, że wysłano do Rumunii pewną ilość materiału wojennego, by ją zaopatrzyć wobec groźby przewrotu bolszewickiego w Węgrzech. Kierownictwo operacyjnym w Rumunii i w Węgrzech obejmuje gen. Mangin; gen. Henrys uda się natychmiast do Polski by stanąć na czele armii.

AKCYA RUMUNII PRZECIW BOLSZEWIKOM

Bazyła 30 marca. (Tel. wł.) Radiotelegram gen. sztabu rumuńskiego donosi urzędowo: Wojska rumuńskie operujące wsoólnie z francuskimi

mi na lewym brzegu Dniestru, zniszczyły, w okolicy Maja Pilaska znaczne siły bolszewików. Następnie ruszono razem w kierunku Razdzielnaja.

(Maja Pilaska na płn. wschód od Odessy, na lewym brzegu Dniestru. Razdzielnaja — węzłowa stacja na linii Odessa—Tyraspol.)

SERBOWIE NIE MAJĄ PRAWA ATAKOWAĆ WĘGRÓW.

Wiedeń, 1 kwietnia. (PA). „Der Neuer Tag“ powtarza za „Corriere della Sera“ informację z Paryża: jeżeli się sprawdzi, iż wojska serbskie — o czem doniósł „Temps“ — starły się już z wojskami węgierskimi w Banacie, to będzie należało stwierdzić, że Serbowie nie mają do tego najmniejszego pełnomocnictwa i nie mają słuszności jako strona atakująca.

PRAWA BOLSZEWIKÓW WĘGERSKICH.

Kraków, 1 kwietnia. Radio st. krak. z Budapesztu. Rząd rewolucyjny ogłosił, że ponieważ wyjazd zagranicę do terytoriów obsadzonych przez nieprzyjaciela jest zabroniony na czas nieograniczony, zostaną ci wszyscy, którzy usiłują się tam przedostać w drodze ucieczki, przekupstwa lub jakichkolwiek oszustw, postawieni przed sąd rewolucyjny. Rozporządzenie rządu rewolucyjnego Rad postanawia, że wszystkie obcym podanym zapewnione prawa i korzyści bezwarunkowo muszą być poszanowane. Działający przeciwko nim zostaną postawieni przed sąd rewolucyjny.

Obcy obywatele znajdujący się na terytorium węgierskiej republiki Rad za zezwoleniem komisarza ludowego dla spraw zagranicznych w sprawach urzędowych korzystają z szczególnej ochrony rządu. Odznaki cudzych państw, flagi i herby, oznaczające mieszkani lub lokale urzędowe dyplomatycznych zastępców nie mogą przez nikogo być siłą usuwane pod karą śmierci.

Obcy poddani posiadający wizowane paszporty mogą kraj bez przeszkody opuścić.

KOMUNIKAT ROSYJSK. BOLSZEWIKÓW.

Kraków, 1 kwietnia. (PAT). Radio st. krakowskiej z Paryża. Z Archangielska donoszą: Rząd prowizoryczny Rosji północnej ogłasza następujący komunikat: Armie północne nawiązały łączność w dniu 21 marca

nad Kojwą dopływem Peczory z wojskami syberyjskimi. Droga z Liapino jest wolna od bolszewików. Komunikacja pomiędzy Omskiem a Archangielskiem jest z powrotem przywrócona.

Moskwa, 31 marca. (PAT). Radio ta krak. W kierunku Kamieńca Podolskiego i Wołoczysk prowadziły nasze wojska w dalszym ciągu pościgi za nieprzyjacielem. W ciągu nocy zdobyły nasze wojska kilkadziesiąt armat. W kierunku Korostony nieprzyjaciel cofnął cały front. W okolicach Żytomierza i Berdyczowa zaciekle walczy przeciw przeważającym siłom nieprzyjacielskim.

BULGARYA MOBILIZUJE SIĘ PRZECIW SERBII?

Amsterdam, 31 marca. (Tel. wł.) Według wiadomości „Allgem. Handelsblad“ z Paryża — delegaci serbscy dowiedzieli się, że Bułgaria mobilizuje się na granicy serbskiej (?) Uważają to za objaw zbolszewizowania Bułgarii

HYDRA BOLSZEWICKA PODNOSI GŁOWĘ W CZECHACH.

Jak donosi „Vecerni Cesky Slovo“, bolszewicy czescy są dobrze zaopatrzeni w pieniądze. W czasie stemplowania banknotów w Czechach bolszewik Kindl przyniósł do ostemplowania 60000 koron, a bolszewik Zapotocky przeszło 35.000 koron. Pismo zapytuje: skąd są te pieniądze?..

Ustalanie granic czesko-polskich.

Paryż, 1 kwietnia. (PAT). Radio st. krak. z Paryża: W poniedziałek będzie też obradować komisja dla spraw polskich celem wysłuchania 2 delegatów, którzy jako członkowie Kom'isy

Główny wódz bolszewików czeskich Muna opuścił Pragę i udał się do Kobylic, gdzie na licznym zgromadzeniu publicznym głosił swe idee, napadając na działalność legionów czesko-słowackich w Rosji. Zwłaszcza wytykał legionistom czeskim fakt, że ukradli rządowi sowieńskim skarb w złocie w Kazaniu.

W Pradze dnia 19 marca odbyło się w sali domu robotniczego zgromadzenie; na którym przemawiał bolszewik Stivin. Przemówienie jego, według relacji „Prager Tagblattu“ brzmiało: „Obecnie nastaje u nas przewrót bolszewicki. Musimy położyć kres obecnym stosunkom w których nikt nie jest pewnym życia, kto nie hołduje opętaniu szowinistycznemu. To też rozpedzimy parlament w obecnym składzie za wszelką cenę. Sprawozdania oficjalne z Rosji są zmyślone. Właśnie teraz rząd sowieńców ugruntował się po wszystkie czasy. Nasz Kramarz — to Milukow, Kłofacz — to Kiereński, Svehla — to Lwów. Żadamy uspołecznienia gruntów i wielkiego kapitału. Nie chcemy czeskiej czerwono białej Austrii. Zaczynamy akcję bezpośrednią i podajemy dłoń proletaryatowi wszystkich narodów. Pozdrawiamy robotników niemieckich i chylimy głowy przed Lieb knechtem i Różą Luksemburg. Pozdrawiamy Lenina i Trockiego. Po zgromadzeniu tłum pościągł pod lokal redakcyjny dziennika „Venkov“ do której lokatorów chciał wtargnąć.

międzynarodowej bawili w Cieszynie w sprawie narad nad wytknięciem granicy w obszarach czesko-polskich.

Lwów znów pod ogniem artylerii.

Atak na Zielów odparty. — Pod Łogiczymem odrzucono bolszewików.

Warszawa. (PAT). Komunikat sztabu generalnego wojsk polskich z dnia 31 marca:

Front galicyjski: Pod Lwowem odustronna działalność artylerii. Wypad nieprzyjaciela na Zielów odparto. Na południe od linii kolejowej Lwów—Przemysł ogień artylerii i utarczki patroli. Silniejsza wywiadowcza działalność nieprzyjaciela dała się odczuć pod Dobrzanami i Dolinianami. Koło Chyrowa i Nowego Miasta zwykle walki drobnych oddziałów. Na linii Szczerzec—Zamek ożywiona działalność artylerii.

Front wołyński: Po odparciu wczorajszego ataku nieprzyjaciel ograniczył się

do ostrzeliwania naszych pozycji nad Stochodem ogniem artylerii.

Front litewsko-białor. u.s.k.i.: Deszcze i roztopy ograniczyły akcję bojową do ptyczek i wywiadów. Pod Łogiczymem wyparto bolszewików w kierunku na Okaja. Nasz oddział wywiadowczy stał się pod Luszniem z czerwono-gwardzistami i odrzucił ich w kierunku na Mołszady. Patrole nasze dotarły do pozycji nieprzyjacielskich pod wsiami Szeroką i Doliną na południe od Lidy.

W zastępstwie szefa sztabu general. Haller pulk.

SEJM.

POSEŁ PRILUCKI IDZIE POD SĄD.

Warszawa, 1 kwietnia. (PAT). Wczorajsze posiedzenie Sejmu rozpoczęło się dyskusją nad wyborem Pryluckiego.

Sprawozdawca Grzędziński w imieniu komisji proponuje oddanie sprawy do zbadania i rozstrzygnięcia Sądowi najwyższemu. Po przemówieniach posłów Hartgla proponującego odrzucenie wniosku komisji, Gronbaum żądającego odrodzenia dyskusji, Barlickiego oświadczającego, że klub PPS. głosować będzie przeciw odesłaniu sprawy do Sądu, Pryluckiego i Seydy, który oświadczył, że związek narodowo ludowy głosować będzie za wnioskiem komisji. Sejm w głosowaniu przyjął wniosek o przekazanie sprawy Sądowi najwyższemu.

Po dyskusji nad interpelacjami w sprawie bezrobotnych i nad odpowiedzią ministra robót publicznych. Sejm uchwalił odesłać wnioski i resolutiony do komisji.

Sejm uchwalił następnie nagłość wniosku p. Dubanowicza wzywającego rząd do przeprowadzenia dochodzeń w sprawie naruszenia nietykalności poselskiej i tajemnicy listowej i urzędowej celem surowego ukarania winnych.

Następne posiedzenie dzisiaj.

PADEREWSKI JEDZIE DO PARYŻA WE ŚRODĘ.

Warszawa, 1 kwietnia. (PAT). Prezydent ministrów Paderewski wyjeżdża do Paryża we środę.

Posel francuski w Warszawie

Warszawa, 1 kwietnia. (PAT). Wczoraj przyjechał do Warszawy przedstawiciel rządu francuskiego p. Pralon. Ambasador Noulens przedstawił go Paderewskiemu. W najbliższych dniach przedłoży p. Pralon pismo uwierzytelniające naczelnikowi Pilsudskiemu.

DEPUTACJA ŚLĄSKA, SPISZU I ORAWY W PARYŻU.

Paryż, 30 marca. (Tel. wł.) Deputacja Śląska, Spiszu i Orawy, złożona z ks. Londzina, ks. Machaja i dwóch gospodarzy-górali, prowadzona przez p. dra Dłuskiego, przyjęta była wczoraj przez włoskich mężów stanu, tj. Salvaggio Reggi (zastępcy w komisji Tardieu'go) i markiza Toretto (zastępcy w komisji Cambone'a). Deputacja domagała się, aby w sprawie Śląska zebrała się tu konferencja Czechów i Polaków, a co do punktów spornych, aby zarządzone plebiscyt. Na zarzut, że plebiscyt na Śląsku wytworzyłby granicę nazbyt zygzakowaną, odpowiedziano, że granica będzie równa.

LUDZIE SILNEJ RĘKI.

Posel Moraczowski w pasy tłukł pięścią w pulpit...

Sprawozdanie z posiedzenia sejmowego. Mito jest czasem przyjrzyć się sejmowej sali, jak były premier rządu pięścią w pulpit wali. Boć kiedy z ław poselskich wylatują seki, to dowód, że są w Polsce ludzie... silnej ręki. („Gazeta Poranna“) Kaz. Pol.

Odezwa misji koalicycyjnej.

Warszawa, 1 kwietnia. (PAT). Opuszczając Polskę misja międzysojusznicza ogłosiła oświadczenie wszystkim warstwom ludności szczerze podziękowanie za doznane serdeczne przyjęcie, jakoteż za ułatwienia, które jej pozwoliły zorientować się w położeniu i potrzebach kraju. Zapowiadając przedstawienie obserwacji konferencji pokojowej misja oświadcza:

„Co się tyczy granic zachodnich Polski można się spodziewać, że zostaną one wkrótce ustalone przez konferencję pokojową zgodnie z zasadami sprawiedliwości, których za stosowania domaga się naród polski. Naród polski otrzymał formalną obietnicę ze strony rządów koalicji oraz państw z nią sprzymierzonych, iż uzyska dostęp morza i nikt nie może wątpić o całkowitem urzeczywistnieniu tej obietnicy. Również i granice wschodnie będą wkrótce ustalone zgodnie z zasadami etnograficznymi i historycznymi. Bliskiem jest przybycie armii generała Hallera tak potrzebnej dla obrony kraju“.

Dalej odezwa wspomina o traktowaniu koalicji z Niemcami w sprawie przejazdu armii Hallera i mówi: „Misja międzysojusznicza uczyniła konferencji pokojowej w Paryżu doniosłą wagę propozycje dotyczące pomocy materialnej dla Polski w obecnym okresie pełnym trudności i potrzeb, dla podniesienia kredytu polskiego, niezbędnego dla uruchomienia fabryk i ożywienia życia ekonomicznego w kraju, ciężko doświadczonego od czasu wojny, wreszcie propozycje dotyczące zakupu zagranicą towarów i artykułów pierwszej potrzeby celem zapewnienia szybkiej aprowizacji kraju. Do powyższych rozlicznych projektów misja międzysojusznicza mogła dodać spostrzeżenia, które zapewne zostaną wzięte pod uwagę, albowiem na podstawie własnych obserwacji misja skonstatowała wiele zalet roztrpności i umarkowania, jakie klasy pracujące w Polsce okazują wśród ogromnych doświadczeń i braków wytworzonych przez wojnę.

Podpisani: Noulens gen. Nissel, delegat Francji, Sir S. Howard i gen. Carthon de Villard delegaci Anglii, Korman del. Stan. Zjedn., Montagna i gen. Romel del. Włoch.

Warszawa, 1 kwietnia. (PAT). Wczoraj wieczorem opuścili Warszawę wszystkie misyjne ententy.

Morderca Jaures'a uniewinniony.

Paryż, 31 marca. (Tel. wł.) Villain, morderca Jaures'a, został uniewinniony przez sąd przysięgłych dep. Sekwany.

Sprawa zamordowania Jaures'a dnia 31 lipca 1914 wywołała czasu swego duży rozgłos. Jaures, słynny przywódca socjalistów francuskich i filogermanin, był pacyfistą i sprzeciwił się mobilizacji wojsk francuskich.

Psychiatrzy uznali Villaina za dziedzicznie obciążonego, a jako powód zamachu podali „przeczulenie patriotyczne“.

SAMI MUSZĄ ODBUDOWAĆ CO ZNISZCZYLI.

Berlin. (Tel. wł.) Z Hagi donoszą do „Berl. Local Anz.“, że według oświadczenia przejeżdżających przez Holandję ciężko rannych niemieckich oficerów, 60.000 jeńców niemieckich przewiezionych zostanie z Anglii do Francji na roboty.

NIEMILE PRZYJĘCIE HR. KAROLYIĘGO W WIEDNIU.

Wiedeń, 31 marca. (PAT). W sobotę bawił tu hr. Michał Karolyi, który, jak twierdzi „Wiener Morgen Zeitung“, odbył ważne konferencje polityczne. „N. W. Journal“ donosi, że kilku panów zniczążyło na ulicy, czynnie Karolyi'ego. Wdali oni przytem: Masz to za front południowo-zachodni.

Wiedeń, 1 kwietnia. (PAT). „Der N. Tag“ donosi, że osoba, która zaatakowała na ulicy hr. Karolyiego, był hr. Salm, porucznik ósmego pułku ułanów. Hr. Karolyi posłał mu swoich sekundantów, jednakże hr. Salm nie przyjął ich, odmawiając hr. Karolyemu zdolności do dania zadośćuczynienia.

Ozłó dnia 1 kwietnia 1919 r. Asygnaty Polskiej Pożyczki Państwowej nabywać można (po potrąceniu procentu)

100-markowe, koronowe, rublowe za	99.10
500	485.49
1.000	970.97
5.000	4854.86
10.000	9709.72

Co słyhać w mieście?

Kraków, 1 kwietnia.

Wielka misja koalicyjną w Krakowie.

Przyjechali do Krakowa w poniedziałek o g. 9, min. 30 z wielkiej misji koalicyjnej w Warszawie pp. ambasador angielski exc. Sir Edme Howard, jen. bryg. Carton de Viatt, kap. Leveson Gewer, Mr. Atter (korespondent biura Routera), J. Ciechanowski: kierownik Wydziału angielskiego w ministerstwie spraw zagranicznych, por. Drozdowski ze sztabu polskiego i M. Fleury sekretarz.

Na dworcu oczekiwała przybyłych kompania honorowa i muzyka gimnazjalna. W zastępstwie jen. delegata powitał przybyłych del. Biesiadecki, który zjawił się na dworcu z sekretarzem p. Baczewskim. Przybył nadto na przywitanie jen. inż. Gologorski, szef sztabu Wł. hr. Tyszkiewicz, komendant miasta jen. Stiller, jen. Zygałowicz komendant okręgu wojskowego, wiceprezydent miasta Rolle, dr Bandrowski i dr Saare, kierownik delegatury Rady szkolnej krajowej dr Kulczyński, „Komitet Przyjęć“ z prezesem L. Zaleńskim na czele, i członkami: wiceprezesem hr. Ponińskim, bar. Brunickim i hr. Lubieńskim, dyr. policji Krupiński, przedstawiciele innych władz i liczna publiczność.

Imieniem Krakowa, przemówił wicepr. dr Bandrowski, a amb. Howard w języku angielskim podziękował w serdecznych słowach za przyjęcie, wskazując, że jako miłośnik sztuk i zabytków przeszłości umyślnie dzień wcześniej przyjechał z częścią wielkiej misji koalicyjnej do Krakowa, by zwiedzić wszystkie jego wspaniałe zabytki.

Liczna publiczność i młodzież szkół średnich zgotowała gościom opuszczającym dworzec serdeczną owacyę przy dźwiękach pieśni Legionów, odegranej przez muzykę studencką.

Ogodz. 1 w hotelu Saskim gen. del. dr K. Gałęcki podejmował przybyłych śniadaniem dla największego grona osób.

Po pol. członkowie misji zwiedzali zabytki i osobliwości naszego grodu.

PRZYJAZD DRUGIEJ MISJI DO KRAKOWA.

We wtorek po godz. 8 rano przyjeżdża z Warszawy do Krakowa druga część misji międzykoalicyjnej. Przybędą mianowicie: ambasador Noulens z małżonką, jen. Romey, amb. Montagna, jen. Nissel, jen. Heran, Mr. Kenney, kap. Maule, i por. Williams. Publiczność powinna tłumnie przybyć na przywitanie miłych sercu każdego Polaka gości.

Niebezpieczna szajka włamywaczy pod kluczem.

W śledztwie prowadzonym w sprawie włamania do sklepu Aleksandrowicza przy ul. Długiej gdzie skradziono tytoniu za 37000 kor., wyszło na jaw, że szajka aresztowana pod zarzutem udziału w tej kradzieży ma na sumieniu cały szereg sensacyjnych włamań. Aresztowani przedstawiają galeryę zbrodniarzy, o wybitnie zwyrodniałych twarzach. Są to: Jan Wodnicki, Stefan Czapala, Wład. Pawłowski i Aug. Wąsterek. Jako współników pod zarzutem kupowania od bandytów skradzionych przedmiotów aresztowano paserów Jana Taborskiego, Józefa Dubiela i jego żonę, Józefa Jaworskiego i Annę Baran.

Szajka ta między innymi, włamała się do mieszkania p. M. Wojnarowskiej przy ul. Szczepańskiej l. 5. i skradła materiały wartości 30000 kor. Włamali się także do sklepu Karola Steiła przy ul. Rakowickiej l. 23 i skradli białą wartość 20000 kor. Przed odejściem pod-

palili pozostawiony towar w sklepie i zbiegli. Udowodniono im nadto cały szereg włamań do kas ogniotrwałych oraz składów ubrań i magazynów wojskowych. W tych ostatnich, skradli owoce, wazelinę i inne przedmioty. Ogólna szkoda spowodowana kradzieżami tej szajki przekracza 100.000 koron.

MINISTER KOLEI W KRAKOWIE. W poniedziałek w południe udali się wicepr. Bandrowski i Saare do bawiącego w Krakowie min. kolei Eberhardta, by przedłożyć mu szereg życzeń naszego miasta, w szczególności sprawę budowy nowego dworca osobowego. Między innymi podniosło prezydium miasta kwestyę lepszego połączenia kolejowego Krakowa z Zakopanem. Minister zapewnił o swej życzliwości dla miasta i oświadczył, że będzie się starał postulaty Krakowa jak najszybciej doprowadzić do pomyślnego załatwienia.

PIENIĘŻNE PRZEKAZY POCZTOWE, jak donoszą z Warszawy, wprowadzone zostaną wewnątrz państwa polskiego z dnem 1 kwietnia br.

OKRĘGOWA RADA LEKARSKA. Na wniosek Dyr. okręg. urzędu lekarskiego zamianował minister zdrowia publicznego członkami okręg. Rady lekarskiej pp.: pos. dr. Bobrowskiego, prof. dr. Nowicza, prof. dr. Ciechanowskiego, prof. dr. Godłewskiego, prof. dr. Kostaneckiego, prof. dr. Krzyżatałowicza, inż. And. Kłeczka, prof. dr. Lewkowicza, mag. ph. Mikulskiego, prof. dr. Nitscha, prof. dr. Nowaka, prof. dr. Rosnera, dr. Schoenguta, prof. dr. Wachholza, prof. dr. Pilza. — Nadto do składu okręgowej Rady lekarskiej wchodzi dyrektor okręgowego urzędu lekarskiego i jeden inspektor. Dyrektor jest przewodniczącym Rady. — Ukonstytuowanie Rady nastąpi w dniach najbliższych.

OKRĘGOWY URZĄD LEKARSKI w Krakowie (gmach starostwa) zrywa wszystkich lekarzy, będących w służbie państwowej i krajowej, którzy wydalili się ze wschodniej Galicyi i nie pełnią obecnie żadnych obowiązków w publicznej służbie zdrowia, aby bezzwłocznie zgłosili się osobiście w Okręgowym Urzędzie lekarskim, w przeciwnym bowiem razie narażą się na utratę swoich posad służbowych.

Z TEATRU IM. SŁOWACKIEGO. Dzisiaj, 1 kwietnia po raz 6ty „Nieboska komedia“ z pp. Kamińska, Bończą, Nowakowskim, Sosnowskim i Zarskim. Jutro 2 kwietnia „Zaczęło domowe“ z p. Noskowskim w roli Trielle'a oraz „Romantyczni“ z p. Białkowskim w roli Percineta i p. Zarskim, jako Straforelem. — Próby z sobotniej premiery dobiegają końca. Po świetnym „Powrocie włosy“ i pełnej dramatycznego wyrazu „Maryi Leszczyńskiego“ granych w ostatnich sezonach daje T. Kenczyński w „Wygnanym Erosie“ sztukę odmienną całkowicie w technice i rysunku figur od swych poprzednich utworów. Będzie to oryginalna nowość bieżącego sezonu.

Z TEATRU POWSZECHNEGO. Dziś wypointująca stale widownię wyborna komedia Zalewskiego „Oj męczczyń, męczczyń“ z występem pań: A. Rotterowej i W. Jarzewskiej, artystek teatru nrię. Im. J. Słowackiego, jutro śliczne „Dzwony z Corneville“. Ponieważ piękna, patriotyczna sztuka K. Krumłowskiego, „Wolne miasto“, musi być na jakiś czas odłożona, dopóki dyrekcya nie przygotuje dla niej należytej oprawy dekoracyjnej, najbliższą nowością repertuarową w zakresie dramatu będzie sztuka mistrza komedii francuskiej, Wiktoryna Sardon p. t. „Nowa Firma“, z której próby pod kierunkiem p. Koreckiego dobiegają końca. „Nowa Firma“ grana będzie po raz pierwszy w najbliższy czwartek, 8 bm.

KONCERT ERIKI MORINI, sławnej skrzypaczki, ulubienicy naszej publiczności, odbędzie się w niedzielę, dnia 27 kwietnia br. w sali „Sokoła“. Znakomita artystka, której tournée artystyczne w Polsce z powodu przerwania komunikacji z Wiedniem nie mogło odbyć się w zapowiadzianym czasie, otrzymała już potrzebną wizę paszportową, tak, że przelozony jej koncert w Krakowie odbędzie się nieodwołalnie w podanym powyżej nowym terminie. — Nieliczne bilety są do nabycia u J. Rudnickiego, Linia A-B.

POŻEGNANIE. Ubiegłej soboty żegnało grono profesorów tut. Seminarjum nauczycielskiego męskiego wspólnym komersem prof. dra Mikołaja Rudnickiego, odjeżdżającego do Poznania, gdzie obejmie katedrę języków indoeuropejskich. Sympatycznemu i cenionemu profesorowi towarzyszą szczerzy zaś zarówno kolegowie, jak i uczońcy, ale równocześnie napełnia ich radość, że idzie objąć ważny postereunek w odrodzonej Polsce. Na nowel-

placówce: „Szczęść Boże!“

POZWOLENIA NA WYJAZD OSÓB CYWILNYCH DO LWOWA I WSCHODNIEGO TERENU OPERACYJNEGO wydaje tylko Dowództwo „Wachód“ w Przemyślu. — Dowództwo okręgowo wojskowych w Krakowie, Dow. placu — uprawione są jedynie w bardzo rzadkich wyjątkowych wypadkach do udzielania przepustek na wyjazd do Przemyśla, gdzie dalsze wizowanie i pozwolenie wydaje Dowództwo „Wachód“. Przepustki muszą być zaopatrzone w fotografię i opis osoby. — Podanym obcych państw przepustek wydawać się wolno, osoby te muszą zasięgnąć poprzednio zezwolenia na wyjazd do terytorium operacyjnego wschodniego od Dow. „Wachód“.

O POMOC DLA POLAKÓW w okupacji ukraińskiej drogą dyplomatyczną i przez rozmaite misje ententy wniosły wspólną petycyę do Sejmu i ministerstw Komitet ratunkowy dla Lwowa i Komitet obrony kresów wschodnich.

BRAK MIĘSA. W poniedziałek mieszkańcy Krakowa stanęli wobec faktu zupełnego braku mięsa, gdyż jatki i masarnie były zamknięte przez cały dzień. Brak mięsa stał się już katastrofą dla naszego miasta, gdyż rzeźnicy i masarze oświadczyli, że nie będą mogli dostarczać mięsa z powodu braku bydła. — Z każdym tygodniem do miejskiej centralnej targowicy na bydło coraz mniej spędzają bydła. Tak marnego targu, jaki odbył się w ubiegłym tygodniu jeszcze nie było w naszym mieście. W porównaniu ze spędami na targi od 17—23 marca, spędzono o 150 sztuk mniej, zaś w porównaniu ze spędami od 10—15 marca już o 1005 sztuk bydła mniej. I tak na ostatni targ od 24—29 marca spędzono buhaji 63, wołów 23, krów 154, jałówek 103, cieląt 774, owiec 2, nierogacizny 591, razem 1710 zwierząt. Płacono za jeden centnar metrycznej żywej wagi: buhaje od 00—1300 K, woły od 1000—1300 K, krowy od 700—1200 K, jałówki od 750—1200 K, cielęta od 600—1150 K, nierogaciznę od 2033—2834 K, zaś nierogaciznę białej wagi od 2500—3400 K. — Taki jest stan faktyczny spędu bydła, który budzi wielkie obawy na przyszłość, jeżeli Wydział aprow. natychmiast nie przystąpi do odpowiednich zarządzeń w kwestyi sprzedaży bydła.

FALSZYWE POGŁOSKI. Biuro prasowe komunikuje: Wobec kursujących mylnych pogłosek o zamierzonym rzekomo przenoszeniu niektórych Władz i Urzędów, względnie ich części, ze Lwowa do Krakowa, biuro stwierdza, że pogłoski te są pozbawione wszelkiej podstawy. Nietylko bowiem niema mowy o przenoszeniu czy Władz czy Urzędów ze Lwowa, lecz przeciwnie, nawet istniejący poprzednio zamiar prowizorycznego przeniesienia kilku (dwóch lub conajmniej trzech) departamentów Namiestnictwa do Krakowa na czas przejściowy, tj. aż do chwili, kiedy Centralny Delegat obejmie na stałe urządowanie we Lwowie, nie zostanie przeprowadzony, a cała akcya ograniczy się do kilku tylko urzędników, i to nie w formie przeniesienia, lecz czasowego przydzielenia.

PANAMA NAFTOWA W KRAKOWIE. W pościgu za zbiegłymi współwinnymi w oszustwach wywozowych udało się organom krakowskiej kontroli aprow. ująć w Warszawie jednego z głównych winowajców, Józefa Filippa. Ukrywa się jeszcze Prąmowski.

ŚMIAŁE WŁAMANIA. W niedzielę w godzinach popołudniowych dokonano w Krakowie dwóch śmiałych włamań. Do mieszkania p. S. porucznika, zamieszkałego przy ulicy Radziwiłłowskiej, włamali się nieznanzi złoczyńcy i splądrowawszy pokoje, skradli garderobę wartości 80.000 koron. — Drugiego włamania dokonano do mieszkania pp. Sroków w Prądniku Białym. Raposi po wyjściu szyby dostali się oknem do sypialni, porozbijali szafy, kredens, biurko i zabrali białą, ubrania męskie i materye na ubranie. Szkoda wynosi 35.000 koron.

WŁAMANIE DO KUCHNI OFICERSKIEJ. W nocy z 20 na 21 marca br. nieznanzi sprawcy włamali się do kuchni oficerskiej D. O. G. przy ulicy Bernardyńskiej i skradli 38 łyżek, 36 noży i widelców srebrnych, oraz obrusy ze znakami „Mł. Kommando, Krakau“. Nadto zabrano pieniądze i tytoń.

KRADZIEŻ PASÓW TRANSMISYJNYCH. W forcie w Batowicach pod Podg. 1/11. skradzione pasy transmisyjne wartości kilku tysięcy koron. W śledztwie wykryła policja, że pasy te skradł Franciszek Polonczyk komendant warty we forcie wraz z bratem, który przybył do niego z „wł. zytą“. Polonczyka aresztowano i odesłano do więzienia garnizonowego.

Rozwiązanie wydziału kolejowego Komisji Rządzącej.

Dnia 26 marca pożegnał naczelnik rozwiązanego wydziału kolejowego K. Rz. Dr. Marian Starzewski, pens. starszy radca kolejowy, swoich współpracowników, dziękując im za ochotną i wydatną pracę, jaką go wśród trudnych okoliczności w urzędowaniu wspomagali. Mówiąc o ważności kolejnictwa w Polsce, prosił Dr. St., aby się nie zrażać trudnościami, lecz mieć zawsze w pamięci dobro odbudowującej się ojczyzny.

Imieniem współpracowników odpowiedział st. radca kol. Dr. Mossór, podnosząc koleżeńską uprzejmość Dra St. i jego obywatelskie oddanie się sprawom kolejnictwa w Polsce. W osobie Dra St. traci kolejnictwo wymagające jak najszybszej organizacji — zwłaszcza na terenie Kongresówki — wybitnego znawcę zawodowego, personal kolejowy galicyjski i śląski zaś traci w nim najlepszego orędownika i obrońcę wobec rozmaitych zakusów, wychodzących tym razem już nie z Wiednia, lecz z ojczyznej Warszawy... a mających na celu obciążyć personalowi kolejowemu dobrodziejstwa i prawa zagwarantowane pragmatyką służbową.

Oceniając działalność rozwiązanego wydziału kolejowego K. Rz. nie można pominąć mileżeniem, że wydział ten po wypadkach listopadowych poza sprawami, odnoszącymi się do utrzymania ładu i porządku na kolejach galicyjskich i śląskich stał się prawdziwym opiekunem licznych uchodźców kolejarzy z Galicji wschodniej i Śląska oraz przymusowych emigrantów z ministerstwa kolejowego w Wiedniu. Również i personal pocztowy ma wydziałowi kolejowemu, w którego zakres działania wchodziły jakieś czas sprawy pocztowe, wiele do zawdzięczenia. Z inicjatywy wydziału kolejowego, a przede wszystkim p. Dra M. Starzewskiego, przystąpiono do wydania w Galicji marek pocztowych, których brak odbijał się dotkliwie w dziedzinie handlu i przemysłu. Ministerstwo poczt zbywało bowiem tę sprawę obietnicami nie więcej tylko od 10 grudnia 1918 do 20 lutego 1919.

Kto obejmie agendy ustępującego wydziału kolejowego, jeszcze nie wiadomo. W ministerstwie kolejowem w Warszawie nie ma dotąd urzędników, którzyby się na sprawach kolejowych byłego zaboru austriackiego ze względu na dotychczasowy ustrój kolejnictwa w Galicji i na Śląsku dobrze rozumieli.

Rabunek polskich miliardów.

Ostatnie zarządzenia rządu austriackiego ograniczyły w wielkiej mierze wolność używania majątku. Jeżeli chodzi o obywateli austriackich, mogą oni robić ze swoją własnością, co im się podoba, nie wolno im jednak rozporządzać majątkiem cudzym, polskim. W kasach wiedeńskich, zarówno w gotówce, jak w efektach, nagromadziły się ogromne kapitały polskie, dochodzące do 4 miliardów koron. Rząd zakazał wolnego obrotu połową gotówki, złożonej w bankach, a depozyty i papiery wartościowe zupełnie zamknął.

Galicyjskie instytucje finansowe wniosły do rządu wiedeńskiego energiczny protest, domagając się zwrotu zrabowanych sum, lecz, jak dotąd, nie osiągnęły najmniejszego rezultatu.

Wiadomości ze Śląska Cieszyńskiego

Cieszyn, 31 marca.

(Członkowie misji wracają do Cieszyna. — Rozporządzenie urzędowania komisji czesko-polskiej. — Górnicy pracują. — Akcja za pomocową Rady Narodowej — Apropozycja Śląska.)

Wbrow rozpowszechnionym w dziennikach pogłoskom, misja koalicyjna nie wyjechała na stałe z Cieszyna. Członkowie jej udali się tylko chwilowo do Warszawy i Krakowa, skąd wracają z powrotem. PP. Gronard i Marechal już powrócili.

Komisja mieszana polsko-czeska rozpoczyna dziś (1 kwietnia) swe urzędowanie. Przewodniczącym ze strony polskiej został poseł Zamorski, jako delegat rządu warszawskiego.

Górnicy powrócili już wszędzie do pracy. Idzie ona normalnie, mimo, że zdarzają się tu i ówdzie wypadki wykroczeń i gwałtów ze strony czeskiej, które władze starają się ukłócić.

Akcyja zapomogowa Rady Narodowej rozwija się coraz pomyślniej i zatacza coraz szersze kręgi. Rada rozesała do starostw i gmin polecenie, aby sporządzono jak najdokładniejsze wykazy osób potrzebujących pomocy, ażeby zapisanych w rubryce „A“ przeniesiono do rubryki „B“, bardziej potrzebujących, tak, że obecnie akcyja rozciąga się także i na urzędników, rzemieślników, wdowy, sieroty itp.

Akcyja aprowizacyjna dotychczas idzie dobrze i zapowiada się coraz lepiej. Dostawa kartofli jest bardzo pomyślna. Co do maki Rada czyni energiczne starania u kompetentnych władz, aby pokryć kontyngent.

Zytomierz w rękach bolszewików.

Warszawa, 31 marca.

Zytomierz zajęli dnia 14 marca bolszewicy. Wkroczenie do miasta uprzedziło zupełnie zbombardowanie domów. Miasto jest w gruzach. Wkraczające wojska bolszewickie urządziły pogrom żydów. Mordowali oni kobiety, starców i dzieci. Chłopi, którzy wpadli razem z wojskami bolszewickimi do miasta, splądrowali mieszkania, między innymi mieszkańcy p. Bnińskich. Jak słyhać, także w okolicznych miasteczkach, urządzili bolszewicy wielkie pogromy żydów. Setki żydów zabitych i rannych.

Z pod Giewontu.

Zakopane, 30 marca.

(Wystawa podhalańska.)

Otwarta niedawno staraniem „Związku Sztuki Podhalańskiej“ wystawa zbiorowa prac artysty malarza Alfreda Terleckiego daje w około 40 obrazach dokładny przegląd jego twórczości, świadczącej dobitnie, że mamy do czynienia z indywidualnością malarską mocną, pełną polotu, intuicji i kultury artystycznej, szukającą w ciągłym eksperymentowaniu nowych dróg i rozwiązań artystycznych. Jako pejzażysta wypowiada się artysta szeroko i silnie w motywach z tatrzańskiej przyrody, do której przylgnął całą duszą i którą maluje *con amore* z całą predestynacją swego talentu. W tej grupie wybijają się na plan pierwszy świetnością rysunku i słonecznym kolorytem zwłaszcza „W dół z Cyrli na dolinę nowotarską“ i dwa „Stawy Gąsienicowe“. Studium pejzażowe „Po zachodzie słońca w zimie“ jest niesłychanie spokojne w kompozycji i rysunku, pełne harmonii i zrównoważenia w tonie, wydaje się też być jedną z najświetniejszych prac Terleckiego. We wspomnianych pejzażach wyczuwa się ponadto ogromnie dużo powietrza, przestrzeni i światła. Ogromnie silnym w kolorycie jest olejny obraz pt.: „Czarny staw“, w którym brawura i soczystość pędzla oddała w sposób oryginalny całą powagę majestatu tatrzańskiego. Niezmiernie ostro w plamie i żywo w całej koncepcji ujęte są dwie rzeczy rodzajowe: „Jarmark w Zakopanem“ i „Rynek krakowski“.

Osobną grupę na wystawie stanowią portrety, do których artysta przerzucił się ostatnio dopiero ale z całym zapałem i ujawnił odrazu nielada zdolności. O ile w „Studium dziewczynki“ i „Portrecie kuzynki“ malowanych przed trzema laty niema jeszcze wyraźnego zdecydowania i należytego rozmachu, o tyle np. portret córki prof. Cichońskiego technicznie już niezwykłą świeżością i wyrazistością fizjognomii. Technika portretowa artysty jest już tu wysoko zaawansowana. Bardzo oryginalnym i brawurowo malowanym jest autoportret artysty na tle okna pracowni, z którego widok rozciąga się na cudnie okiśniętą śnieżną strojny fragment ogrodu. Uderzające podobieństwo rysów, subtelnie uchwycono cienie, pełne wyrazu oczy — nadają portretowi piętno takiej prawdy

siły i ruchu, że patrząc nań zdaje się, iż portret gotów przemówić z martwego płótna. Wystawa cieszy się ogromną frekwencją. Mi-1-or.

Nowe przepisy służbowe dla służących w Berlinie.

Berlin, 29. marca. Miejskie biuro pracy w Berlinie wypracowało nowy projekt kontraktu służbowego dla służących. Są tam także punkty: Służąca ma mieć osobny pokój z własnym łóżkiem, szafą, itd. Praca trwa przez 13 godzin, w tem 2 godz. wolne w czasie posiłku. Po 7 godz. wieczorem można używać służącej tylko na posyłki: w razie przyjmowania gości osobna dopłata, za każdą godzinę 75 fen. Służąca nie może bez pozwolenia opuścić mieszkania, ale ma co drugą niedzielę od 3 popoł. wolną, również jedno popołudnie w tygodniu od 4. Początkowa płaca miesięczna 15 Mk. i 5 Mk. dodatku droż. Spory załatwia rząd rozjemczy złożony z pań i służących.

„Wasył“ Habsburg — niedoszły król Palestyny.

Wiedeń, 29 marca.

Korespondent „Secolo“ L. Magrini bawiący w ostatnich czasach we Lwowie, donosi swemu dziennikowi o rozmaitych awanturach Wilhelma Habsburga (syna Karola Stefana z Zywca).

Jak wiadomo oddawna kokietował on Rusinów. Chodził w wyszywanej koszuli, brał udział w hajdamackim zamachu na Lwów, był nawet komisarzem (l) starostwa w Kołomyjach: obecnie internowali go Rusini w jednym z klasztorów. Nie wiedzieliśmy tylko o jego aspiracjach... na tron palestyński! Otóż L. Magrini pisze, że „Wasył“ Habsburg, wróciwszy ubiegłego roku z Palestyny, w rozmowie z pływocymi menterami żydowskimi w Wiedniu, próbował poddać im swą kandydaturę na króla Palestyny!

Ale sprytnym żydom kandydatura ta nie przypadła do smaku...

Jak nie Palestyna, to choćby Ukraina — byle siedzieć na jakimś tronie...

CEDUŁA KURSOWA GIEŁDY KRAKOWSKIEJ

z dnia 29. marca 1919.

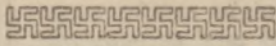
	ofiarow.	złdano:	transp.
Gal. poź kraj. E. 1893	106.—		
fund. szk. E. 1908	106.—		
4 1/2% Pot. kraj. z r. 1913	113.75	115.25	114.50
4 1/2% „ „ „ 1914	116.—	116.50	116.75
4% pożyczka miasta Krakowa z r. 1909	103.00	105.—	104.—
4% „ „ „ Lwowa	99.—	100.25	99.75
4 1/2% Listy zast. Banku krajow. 5 1/2 lat	110.50	112.50	
4% „ „ „ Banku krajow. 5 1/2 lat	106.50	107.—	107.25
4% Listy zast. Tow. kredyt ziem. 56 lat	115.—	117.—	116.—
4 1/2% „ „ „ 52 lat	—	—	—
4% „ „ „ 41 lat	—	—	—
4 1/2% „ „ „ Banku Gal. dla handlu i przem.	110.—	112.—	101.25
4 1/2% „ „ „ Banku hipot.	112.—	113.—	112.50
4 1/2% „ „ „ Gal. Ziemskiego Banku Kredyt.	103.—	110.—	
4 1/2% oblig. kom. Banku kraj. 111 E. 42 lat	110.—		
4 1/2% „ „ „ 61 1/2 „	110.—		
4% „ „ „ IV E 45 lat	107.—		
4% „ „ „ 67 1/2 „	110.50	112.50	
4 1/2% „ „ „ kolejowe Banku kraj. 67 1/2 lat	—	—	—
Austr. losy Cz. Krzyża n. w. 10 fl.	—	—	—
Węg. „ „ „ n. w. 6 „	—	—	—
Nowe losy austr. Cz. Krzyża	—	—	—
Akcyje Banku Galic. dla handlu i przem. n. w. K 20	—	—	—
Akcyje Gal. Banku Hipot.	660.—		
Akcyje Banku Pzemysł.	—	—	—
Akcyje Gal. Ziem. Banku Kred.	—	—	—
Polskie Tow. handlowe	290.—		
Tow. akc. Chodorów	—	330.—	
Tow. akc. Górka	500.—	525.—	
Tow. akc. Zieleniewski	400.—	425.—	
Marki polskie	202.—	207.50	
Marki niemieckie po 100 M. i po 1000 M.	204.50	207.50	
Rubie carskie po 100 Rb.	243.—	245.—	
„ „ „ 500	245.—	249.—	
„ „ „ drobne	232.—	238.—	
6% Węg. pożyczka wojenna	232.—	238.—	

Kupujcie Polską pożyczkę państwową!

Cukiernia Teatralna

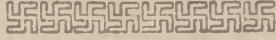
280 **B. BROSZKIEWICZA**
Kraków, ul. Szpitalna 38.

Poleca wyrabiane przez cukierników warszawskich swoje znakomite torty, ciasta, ciastka, herbatniki i t. p. tak w miejscu jak i do domów.

Apteka w Krakowie

przyjmuje na praktykę aspiranta lub aspirantkę. Zgłoszenia do Administracji „Il. Dz. Polsk” pod S. K. 259

Do wiadomości wszystkich

ubezpieczonych w austr. pożyczkach wojennych.

231

Wyjaśniamy, że

1. ubezpieczenia w austr. pożyczkach woj. są ważne i skuteczne pod warunkiem regularnego opłacania premii; zwłoka w zapłacie premii powyżej 3 miesięcy powoduje bezskuteczność ubezpieczeń.
2. można ubezpieczenia reaktywować przez zapłatę całej zaległej premii do dnia 15 kwietnia 1919 (pod warunkiem, że ubezpieczony w chwili reaktywowania jest zdrowy),
3. lub też przemienić ubezpieczenia w austr. poż. woj. na gotówkowe, przyczem cała zapłacona premia będzie wliczoną.
4. warunki przemienionego gotówkowego ubezpieczenia są niebywale korzystne (natychmiastowa skuteczność, nieprzepadalność premii, 90% udział stron w zyskach i t. d.)

Zgłoszenia przyjmuje i wyjaśnień udzielają:

Dział ubezpieczeń Polskiego Funduszu wdów i sierót w Krakowie, ul. Wolska 19 i Instytucje, które poprzednio ubezpieczenia te przyjmowały.

Antoni Bednarski, feldwebel 19. Landw.-Inf.-Regmt. ostatnio w służbie w Augmentationsmagazin b. Stabe Lir. 5. we Voitsbergu w Styryi. — Czemu znaku życia nie dasz? Kiedy właściwie wrócisz już? Jesteśmy o los twój zaniepokojeni. 279 **Marya.**
Dzienniki niemieckie i słoweńskie uprasza się o przedruk.

Kraków „PRAD” Gołębia 3.

Posiada na składzie

Dynamomaszyny, motory

oraz wszelkie materiały instalacyjne.

Własne warsztaty elektro-techniczne. — Przyjmuje się wszelkie reperacje maszyn elektr. i t. p.

ZAKŁAD POGRZEBOWY FR. NOWINSKIEGO Spadkobiercy

Kraków, ul. Mikołajska 12 (Filia Grzegórzki, naprzeciw Coll. med.).

Urządza pogrzeby od najwspanialszych do najskromniejszych. Na składzie trumny metalowe, dębowe i z miękkiego drzewa. — Wielki wybór wieńców, oraz przyborów pogrzebowych.

204

Związek ekonomiczny kółek rolniczych w Krakowie, ul. Wiślna 3.

Dział Bławatno-Galanteryjny

poleca po cenach znacznie niższych:

- Materiały na ubrania męskie, damskie i dla dzieci.
 - Jadwabne materiały czarne i kolorowe.
 - Kłoty i szersze na podszewki, watałina.
 - Barchany kolorowe i białe, Piótna lniane i konopne grube, Piótleńka kolorowa.
 - Szale i chustki jedwabne.
 - Chustki na głowę — filanelkowe i inne.
 - Koszule męskie, Płaszcze męskie i dla dzieci.
 - Obuwie męskie, damskie i dla dzieci.
 - Ubrania dla robotników i dla chłopców.
 - Staniczki damskie — batystowe i perkalowa.
 - Fartuszek, Pończochy damskie i dla dzieci.
 - Skarpotki męskie, Szoki.
 - Sienki, worki, sietki, ręczniki, — Torby ręczne targowe.
 - Sukna do wycierania posadzek.
 - Szpagat cienki i gruby do wiązania.
 - Sznurowanie do bucików — Przędza szewska.
 - Kapsle, Zatrzaszki, Koronki i Hafty. — Wstążki.
 - Guziki wszelkiego rodzaju do bielizny, ubrań męskich i damskich.
 - Sprzączki, Haczyki, Wieszadła.
 - Mydła i artykuły toaletowe Grzebienie, Szczotki, Perfumy.
 - Aparaty do golenia. — Noży-złoty, Szczyrki.
 - F-rby „Palatyn” do farbowania materii — w różnych kolorach.
- Sprzedaż hurtowa i detaliczna. **Ceny znacznie niższe.**

(162)

PRACOWNIA UBIORÓW wojskowych i cywilnych **Wincentego Żmudy** byłego legionisty

w Krakowie, ul. 4. Tomasz 21 wykonuje dla wojska polskiego mundury, ściśle według przepisu. 115

OBIADY domowe z 3 dan 6 koron. W abonamencie opust, ul. Gołębia 16. l. p. 189

KURS PRAWNICZY „IUS” Kraków Rynek 22 „IUS” GZAMINA uniwersyteckie i wokraskie. System pisemny i lekcyjowy.

Ogłoszenie licytacji.

Dnia 7 kwietnia o godzinie 9 rano rozpocznie się w tutejszym magazynie towarowym publiczna sprzedaż następujących przesyłek:

- 12 wagonów oleju maszynowego.
- 4 wagony próżnych używanych beczek.
- 10 sieczkarni.
- 1 młocarnia.
- 42 beczek grafitu.
- 1 wagon gliny.
- 1 żelazny aparat destylacyjny.
- 1 wagon żelaza w sztabach.
- 25 worków sody.
- 27 beczek wina.
- 100 bali kartonów do wyrobu pudełek cukrowych.

Kolejowy Urząd ruchu Podgorze-Płaszów.

286

PASTY i SZCZOTECZKI do zębów WODY do ust

ORYG. proszek DOSTAL^A WODY i PROSZKI do mycia WŁOSÓW PERFUMERYA i MANICURES^o DROBNER poleca KRAKÓW.

„SZCZUTEK”

274

Jedyny artystyczny polski tygodnik satyryczno-polityczny. Rysunki pierwszych artystów polskich. — Teksty najwybitniejszych pisarzy. — Redaktor Stanisław Wasylewski. Cena zeszytu K 1.20 — 80 fen. Prenumerata kwartalna K. 18 — M. 10. Do nabycia we wszystkich księgarniach i biurach dzienników. **Administracja: Kraków, Wolska 19.**

Istniejący Zakład przemysłowy poszukuje celem powiększenia swego zakładu kapitału w gotówce **160.000 Koron na 6%.** Własność urządzeń nowej inwestycji może być hipotecznie udzielającemu pożyczkę do czasu zwrotu kapitału zastrzeżoną. — Łaskawe zgłoszenia pod: „Przemysł krajowy” do Admin. Il. Dziennika Polskiego.

NASIONA

koniczyn, traw, buraków pastewnych, szporku, lnu, konopi, wyki, bobiku itp.

po przystępnych cenach, w najlepszej jakości, poleca do natychmiastowej dostawy

194

Syndykat Rolniczy

w Krakowie, Plac Szczepański 8.

Pierwsza polska chem. Pralnia i art. Farbiarnia

„Czystość”

przyjmuje wszelką garderobę, materię, jedwab i t.p. do chemicznego czyszczenia i art. farbowania. Wykonuje w jak najkrótszym terminie.

Do żeloby w 24 godzin. 158

Przyjmuje bieliznę i frunki do prania, rękawiczki do chem. czyszczenia.

FILIE: Sławkowska 23, Sebastjana 3, Kołatek 9 (Centrala), Podgórze, Katwaryjska 5.

BASENY PORCELANOWE K. 18.— 266

OPASKI BRZUSZNE od K. 30.— wżwyz

poleca **DROBNER — KRAKÓW.**

do stawiania **Bańki** sztuka 80 hal.

281 poleca **DROBNER - KRAKOW**